

עלון מספר 130

יושב אוהלים

לומדים לחיות תורה

בס"ד

"השב תשיבם" והקשר לאלול

- כי תצא תשפ"ו -

לקבלת העלון ותכנים נוספים למייל:

4663MR@GMAIL.COM

באוטובוס, לא היה לי למי להביא אותו. אם הייתי מביא לנהג – הוא היה לוקח לעצמו, גם אם הייתי מטריח את עצמי להגיע למשטרה, כנראה שהם היו גונבים אותו".

אמר הרבינו בחיי כי המצוה המיוחדת שניתנה לנו, מצות השבת אבידה, באה ללמד אותנו שכולנו עם אחד ויש לנו אב אחד, וכמו שהוא רוצה בטובה ובתועלת של כל אחד מבניו, כך ראוי שכל אחד מאיתנו ירצה בטובת חברו ויחמול על ממונו.

"לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים" - בין שתהיה האבדה בעל חי טהור כגון שה, בין שתהיה בעל חי טמא כחמור חייב הוא להחזירה לרשותו. "וכן תעשה לשמלתו" למרות שאינו חשוב כבעל חי, וכן תעשה לכל אבדת אחיך, כל כלי או חפץ אחר שאינו חשוב כמו בגד, בכל זאת לא תוכל להתעלם, ואתה חייב להחזיר לבעלים.

אבל, אומר הרבינו בחיי, שהכלל הזה לא מוגבל להשבת אבדה בלבד, אלא הוא הדין בשאר כל הפרטים ושאר כל הטובות שביד האדם לעשות לחברו, או במניעת נזק ממנו, בכל אלו הוא חייב בדיוק כמו שכתוב "ואהבת לרעך כמוך".

והטובה שהיא אולי הגדולה ביותר שיהודי אחד יכול לעשות לשני, מרומזת במילות הפסוק עצמן, כמו שמסביר האור החיים הקדוש: "לֹא־תִרְאֶה אֶת־שׂוֹר" אלו הם בני האדם שנמשלו כבהמות, והם צאן קדשים, ולזה קראם שור ושה. "אָחִיךָ" הוא הקדוש ברוך הוא. "נְדָחִים" שהעובר על דברי ה' נקרא נידח. כלומר, בני האדם הם השור והשה, וכשהם עוברים על דברי ה', הם נקראים נידחים, והקב"ה מצוה אותנו: "הֲשִׁיב־תְּשִׁיבֵם לְאָחִיךָ", וכמו שכבר הסברנו, אחיך זה הקב"ה בעצמו.

ה' אוסר עלינו להתעלם מיהודי שעובר על דבריו, ומצוה אותנו להשיבו אליו, השבתו של יהודי לכור מחצבתו היא הטובה והתועלת הגדולה ביותר

לפני מספר שנים פגשתי בחור שהיה בזמנו בצעדיו הראשונים להיכרות היהדות לאחר שגדל בחו"ל במשפחה שרוחקה מדרך התורה. היה זה יום ראשון, ולמרות שהוא סיפר ברוממות עצומה על השבת שעברה עליו, שהייתה מהראשונות בחייו שהוא שמר כהלכתה, הפנים שלו לא הביעו את אותה שמחה ורוממות ששידרו המילים שיצאו מפיו.

לשאלתי, אמר לי הבחור שבדרכו למשפחה שאירחה אותו בשבת נפל לו הטלפון באוטובוס. "למרות שזה לא טלפון חדש או משוכלל במיוחד, והאמת גם לא במצב הכי טוב, עדיין מצער אותי שאיבדתי אותו סתם". כששאלתי אותו אם ניסה ליצור קשר עם החברה ולבדוק אם מצאו את הטלפון, הוא ביטל את דבריו ואמר שאין סיכוי שמישהו ידאג להחזיר לו.

לא אמרתי נואש, התקשרתי לחברה, הם הפנו אותי למחלקת מציאות ואבידות בתחנה המרכזית. לקחתי את הבחור וביחד נסענו לשם. לאכזבתנו, הנציג שם אמר שלא הגיע אליו שום טלפון מיום שישי, אבל הוא כן שאל באיזה קו הטלפון נאבד, ואמר שיכול להיות שהוא נמצא בתחנה אחרת בעיר שם הקו מסיים את המסלול, וגם שם יש מחלקת אבדות ומציאות, רק קטנה יותר.

המשכנו את דרכנו לשם, הגענו לדלפק וסיפרנו לנציג את דבר אבידת הטלפון. הוא פתח מגירה והרים מכשיר שעברו עליו ימים יפים יותר. המסך היה מלא שברים, כאילו עברה עליו מכונית והצבע של הפלסטיק היה מקולף ודהוי. באמת מדהים שמישהו הביא דבר כזה למחלקת מציאות ולא שלח אותו ישירות למחזור.

אבל, כשעיניו של הבחור פגשו בטלפון, החיוך על פניו היה כל כך גדול שנציג השירות אמר שהוא לא צריך שום הוכחה נוספת שהטלפון אכן שייך לו. "אתה לא מבין" אמר לי הבחור "במדינה שאני מגיע ממנה, אין מצב שהייתי רואה יותר אי פעם את הטלפון. גם אם אני, שאני אדם ישר הייתי מוצא טלפון של מישהו

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת יעקב זאב בן צבי ז"ל

העלון השבוע
הוקדש:

לעילוי נשמת:

בנימין בן שמעון ז"ל, שרה בת אנשל ז"ל אסתר
הינדא בת יהודה לייב ז"ל, אליהו בן ישראל ז"ל,
צביה בת ישראל ז"ל, ברוך ברכני בן רחל ז"ל.

לרפואת:

בן-ציון בן דבורה,
אברהם צבי בן שרה,
בנימין בן אלישבע.

בא גם אתה להיות שותף בהפצת
העלון ותזכה את יקירך:
4663MR@GMAIL.COM

המשך המאמר - השב תשיבם

שאנחנו יכולים לעשות עם כל יהודי. היא הטובה שמראה שכולנו עם אחד ולכולנו אב אחד.

אבל, מה זה קשור אליי? האם זה אומר שאני חייב לעזוב עכשיו את הכל וללכת להתנדב או לעבוד באחד מארגוני התשובה המבורכים? לא!

כדאי להשים לב, ההסבר של הפסוק הוא לא יהודי שלא שומר תורה ומצוות נקרא נידח, לאו דווקא מישהו שלא מכיר בהקב"ה הוא המחויב בהשבה. אלא, יהודי שעובר על דבר ה', אותו אנחנו מצווים להשיב. אין ספק שהפעילות הענפה של ארגוני התשובה, ומסירותם של כל העוסקים במלאכה היא עבודת קודש וודאי שהם יקבלו את שכרם.

אבל, האם אנחנו יכולים להעיד על עצמנו בפה מלא שאנחנו לא עוברים על דבר ה'? בין אם זה במזיד ובין אם זה בשוגג. האם אנחנו יודעים את כל ההלכות ויכולים לדעת בודאות שאנחנו אף עם לא מועדים באחת? האם אנחנו לא נופלים לפעמים לעצת היצר? האם אנחנו באמת חיים את כל החיים, ימים ולילות הכל לפי רצונו יתברך?

יש כאלה שהם כל כולם נידחים, יש כאלה שהם "באים בימים", צדיקי הדור שכל רגע אצלם מחושב וכל פעולה מדודה. אבל רובנו כנראה לא נמצאים באף אחד משני הקיצונים הללו, אנחנו נמצאים באמצע, מי יותר לכאן ומי יותר לשם.

לכולנו יש חלק "נידח", ואת החלק הזה כולנו מצווים להשיב לה', ובמיוחד עכשיו בחודש הרחמים. כי לא משנה כמה אנחנו חושבים על עצמנו שאנחנו שבורים, שהצבע דהה ושאף פעם לא נגיע שוב לשלמות עליה חלמנו, ברגע שנתרומם ונראה לה' שאנחנו רוצים להחזיר לו את האבדה – את עצמנו, גהיון שלו יהיה כל כך גדול עד שלא יהיה ספק למי אנחנו באמת שייכים.

שמוך על קשר

יושב אוהלים
לומדים לחיות תורה

להזמנת שיחות וקבלת תננים נוספים:

מייל: 4663MR@GMAIL.COM

קו התוכן: 0733-578-562

שלוחה 1 - שיחות
שלוחה 2 - מסד קצר
שלוחה 9 - השארת הודעה

חפשו את הרב מנחם ריבין גם ב:

על מנת לוודא שאתה לא מפספס כלום,
מומלץ להירשם לרשימת התפוצה.

שמוך אצלך

לא משנה כמה רחוק נפלת
כל עוד אתה רוצה לחזור,
אתה עדיין בדרכך הביתה.

שיחות מיוחדות

לחודש

אלול

שאיפות ונפילות - לקראת השנה החדשה:

שיחה מעשית על איך מציבים
שאיפות ומטרות, ואיך מתמידים
בהן למרות הנפילות?

תפקיד ראשי -

על מה נסוב הדין,
ומה באמת נגזר בו?

סוגרים חשבון -

איך אני מגיע לראש השנה,
ומה המצב שלי בדין?

4663MR@GMAIL.COM

052-7134663

לפרטים והזמנות

